

Szeles Annamária
SZÉTESŐ ANYA

szétgurultak mind a szavak
bele a mosogatóba ahol lemállott róluk a vacsoramaradék
a szennyes ruhák között áznak foltosan
egész gondolatsorok ragadtak a piszkos pelenkákba
kinek van ideje összeszedgetni kihalászatni önmagát
egy anya és feleség kihízott szerepéből
egy anya és feleség szerepe hogy egy helyben álljon a forgószelemben
különben

este
amikor vége a kapaszkodásnak
nem marad erő szétgurult szavakat szedegetni
egy pohár bor végleg lezárja a dobozát amelyből
reggel kigurultak

Irodalmi Szemle, 2011/9.

(Szeles Annamária 1978-ban született Vágsellyén. Verset ír.)

Visky András
JÓZSEF ÉS TESTVÉREI

Ahogy komor arccal, sötét
előérzetektől gyötörtén mennek lefelé
Egyiptomba, maguk mögött hagyva a
korán megvénült, búskomor Jákobot,
Isten legyőzőjét.

Néma apa, hófehér Jiszráél, földig
görnyedt az utódállítás parancsa alatt,
egyetlen szerelmét régen benyelte már
a meddő talaj.

A végső vereség minden kitüntetése
ott ragyog a mellén, miért is takarná
el, szemei bornál ragyogóbbak, fogai
tejnél fehérebbek.

És visszamaradt Ráhel két fia is, a
túszul fogott Benjámin és a régtől
fogva halottnak hitt József, akit közös
akarattal veszni hagytak Sikemben,
csak még a felejtés nem bírta
elvégezni a maga munkáját.

Vissza a fogság földjére, a
kiüresedett isteni ígéretet véletlenül
sem hozva szóba többé.

Kisztílű árulások, a sötét szerelmek
kínjai veled jönnek mind, Istennél
biztosan mindenhatóbbak.

Kifogni egy visszacsapódó, száraz
ág ütését: nincs ennél gyötrőbb
mozdulat.

A vérfoltos tenyeret és külön-külön
a gyilkos ujjakat az arc elé emeli a
kérges kar, fölbukik a sötétből az
elszánt mozdulat, mint amikor
lerángatták Józsefről a hercegi ruhát,